

nu var tilbøjelig til at nøjes med 400 Kr. Det ærede Medlem udtalte, at det var en uheldig Stilling, vi stode i over for den ærede Minister, naar han stillede sig paa den Maade. Det forbyrder mig at høre noget saadant fra en Folketingsmands Standpunkt. Det kan være, at det æstetisk set tager sig bedre ud, at en Minister siger: Det har jeg sagt, det staar jeg ved, jeg gaar ikke en Smule bort fra den indtagne Stilling; men politisk taget maa vi være tilfredse med, at Folketinget kan opnaa sine Ønsker, og at en Minister vil gøre Indrømmelser fra sin Side, ligesom vi gøre Indrømmelser fra vor Side. Det ærede Medlem havde endvidere, at han undrede sig over, hvad jeg havde ment med mit Spørgsmaal om Mindretallets Tanke om Organizationen. Jeg havde jo selv for 12 Aar siden og mange Gange senere udtalt mine Tanker, sagde han. Det er ganske rigtigt, og jeg har heller ikke et Øjeblik været i Tvivl om min egen Tanke. Men da det ærede Medlem nu i 3 Aar har siddet sammen med os i Udvalget uden nogen Sinde at have nævnt sine Tanker, saa spurgte jeg om dem. Jeg vidste egentlig ikke, om det ærede Medlems Tanker kaldt saa nøje sammen med mine, som det synes, at de alligevel gjorde. Men, siger det ærede Medlem, det at man saa nu gaar ind paa denne Lov uden at opnaa de Ting, vi tidligere have krævet med Hensyn til Universitetsloven, det er stik imod Folketingets Standpunkt. Ja, der maa jeg tillade mig at sige, at Folketinget har de 7 Gange, denne Lov har været til Behandling, intet Standpunkt taget til Loven, idet det er første Gang af de 7 Gange, at Sagen er kommet til anden Behandling, saa, hvad Folketingets Standpunkt over for denne Lov angaar, kunne vi ikke tale alt for stærkt derom, vi kunne tale om det ærede Medlems, om mit Standpunkt og enkelte Folketingsmænds Standpunkt; men Folketinget som saadant har endnu ikke taget Stilling dertil. Jeg har sagt i mit første Foredrag, at jeg med Hensyn til Universitetet vedblivende fastholdt, at man skulde gaa til Eksamenkommissioners Indspørelse og ogsaa haabede, at den Tid vel kom, da der blev Alvor af den Bestemmelse, som staar i Forslaget om, at de kunne indføres. I øvrigt ønskede jeg ikke at gaa videre i Retning af faste Professorater. Det naaede vi ogsaa ved dette Forslag, vi gaa ikke videre. Jeg vilde endog ogsaa gerne have været længere ned endnu i Antallet af faste Professorer. Men jeg udviklede tillige, at Grunden til, at vi nu kunde gaa med til denne Lov, var, at vi havde Udset til paa et Omraade, som i en

ganske anden Grad interesserede Folketinget og den menige Befolkning, at opnaa et Fremskridt, som vi aldrig tidligere have haft Udset til at kunne opnaa. Derfor er der god Sammenheng i den Betragtning, jeg gjorde gældende, og, naar det ærede Medlem siger, at denne Sammenkobling af forskellige Forslag maa vi have Ansvar for, det fralægger han sig, saa siger jeg: Jeg er glad ved Ansvar for denne Sammenkobling. Det er et Ansvar, vi kunne bære. Men jeg frygter, at det ærede Medlem ikke vil kunne være glad ved at have modtaget sig dette Fremskridt, som vi haabe at opnaa ved at stemme for dette Forslag i Forbindelse med de andre nævnte Forslag.

Falkensbjerg: Jeg har kun bedt om Ordet for at gøre den korte Bemærkning, at efter at den højtærede Minister har udtrykt sig saa klart og tydeligt om, at det var ogsaa hans Forudsætning for dette Lovforslag, at der vedtoges en Lov om Tilskuddet til Folkehøjskolerne og Landbrugs-skolerne, og efter at der i det andet Ting foreligger en Betænkning, i hvilken der stilles et saadant Forslag, saa ønsker jeg at tage det af mig stillede Ændringsforslag under Nr. 26 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Ændringsforslaget under Nr. 26 er taget tilbage. (Ophold.) Da ingen optager det, er det bortfaldet.

Falkensbjerg: Jeg skal endnu blot tilføje, at skulde disse Forudsætninger glippe, saa er der jo endnu en tredje Behandling tilbage, ved hvilken man kan stille det paa ny.

Brandes: Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning til den ærede Ordfører. Jeg har ikke, som han udtrykte sig, beklaget, at Ministeren har forandret Stilling. Der var ingen Beklagelse i mine Ord, de vare kun Udtryk for Forbavselse over, at den ærede Minister kunde stille sig paa saa stramt et Standpunkt, som han gjorde det ved Fremsettelsen af Lovforslaget, og saa ganske forlade dette Standpunkt, saaledes som han senere har gjort. At den ærede Ordfører holder Haanden over sin Minister, forstaar jeg saa meget godt, men jeg har ikke det samme Hensyn at tage over for den ærede Minister som den ærede Ordfører. Jeg har ingen Interesse i at skjule, at det er for mig en høist mærkelig Optraeden fra den ærede Ministers Side, at han har kunnet staa paa et Forslag, hvorefter det hedder i den Indstilling, som det ærede Medlem for